

5. Інноваційний розвиток промислових підприємств в контексті підвищення ефективності їх діяльності : монографія / за наук. ред. П.С. Харіва, Р.С. Чорного. Нововолинськ : Бізнес Інтернет Центр, 2015. 393 с.

6. Ukrainski, Kadri and Varblane, Urmas, Sources of Innovation in the Estonian Forest and Wood Cluster (2005). *University of Tartu Economics and Business Working Paper*. № 36. 2005. Available at SSRN: <https://ssrn.com/abstract=757185> or URL: <http://dx.doi.org/10.2139/ssrn.757185>.

7. Jaruzelski, B. and Dehoff, K. 2007. The Customer Connection : *Global Innovation in 1000. Booz and Company Inc.* : New York, NY.

Визначення особливостей інноваційного розвитку підприємства

Литвиненко К. О., здобувач вищої освіти за другим (магістерським рівнем) спеціальності «Менеджмент організації і адміністрування»

Національного фармацевтичного університету

Глєбова Н. В., к.е.н., доцент кафедри менеджменту та публічного адміністрування Національного фармацевтичного університету

katrinnka1995@gmail.com

Впровадження інноваційного типу економіки має величезне значення для загального розвитку країни. Але водночас цей процес відкриває не тільки перспективні можливості, але й створює певні труднощі та процесні проблеми на шляху його реалізації. В таких умовах особливої важливості набувають надійність та безпечність функціонування механізмів інноваційного розвитку, що, в свою чергу потребує мобілізації всього науково-технічного, соціально-економічного, гуманітарного і кадрового потенціалу, усвідомлення суспільством невідкладності та важливості цих завдань, високий рівень комунікації органів влади і суспільства, довіри та активності.

Новаторство і новизна являються невід'ємними частинами підприємницької діяльності. Як показує практика, на сучасних ринках, які динамічно розвиваються, відмінною рисою успішного підприємства є те, що воно завжди перебуває в пошуках змін, реагує на них і використовує як шанс. Підприємство має сприймати зміни як зовнішнього, так і внутрішнього середовища не як деструктивні фактори, а як нові шанси на успіх за рахунок збереження безперервного потоку інновацій.

Інновації є результатом інноваційної діяльності, яка являє собою діяльність (включаючи наукову, технологічну, організаційну, фінансову і комерційну діяльність), спрямовану на реалізацію інноваційних проектів, а також на створення інноваційної інфраструктури та забезпечення її діяльності.

Основною метою даної роботи є розгляд поняття «інновація» та «інноваційний розвиток», а також розгляд особливостей інноваційного розвитку підприємства [1, с.21].

В даний час інноваційна діяльність займає одне із важливих місць в економіці підприємства. Адже сьогодні рівень конкурентоспроможності на

ринку залежить не від попиту на пропоновані товари і послуги, а від нововведень, пропонованих підприємством.

Але, перш ніж розглядати інноваційний розвиток, необхідно розглянути визначення поняття «інновація». Термін «інновація» з'явився в наукових дослідженнях в ХХ столітті, що в перекладі з латинської слова означає оновлення, поліпшення і має багатоаспектне значення, та використовується в різних областях. Якщо подивитися історію розвитку цивілізації, то можна сказати, що воно пов'язане з пошуком нових ідей і їх реалізацією з метою удосконалювати знаряддя праці і організувати господарське і суспільне життя суспільства. У загальному сенсі ще зустрічається таке значення даного поняття, як особлива культурна цінність – матеріальна чи нематеріальна, яка сприймається суспільством на даному етапі часу як щось нове.

Як і будь-яка інша сфера інноваційна діяльність має суб'єкти та об'єкти. До суб'єктів інноваційної діяльності прийнято відносити фізичну або юридичну особу, яка бере участь в процесі інноваційної діяльності [2, с.13]. В даному випадку суб'єктом інноваційної діяльності є обране підприємство. Об'єктам інноваційної діяльності прийнято вважати нововведення, на створення яких були спрямовані дії суб'єктів.

Розробка стратегії інноваційної діяльності починається з аналізу стану підприємства на ринку, включаючи оцінку конкурентної позиції в галузі знань. Інноваційна стратегія підпорядкована загальній стратегії підприємства. Вона задає цілі інноваційної діяльності, вибір засобів їх досягнення і джерела залучення цих коштів [3, с.115].

Інноваційні стратегії створюють особливо складні умови для проектного, фірмового і корпоративного управління. До таких умов відносяться:

- підвищення рівня невизначеності результатів. Це змушує розвивати таку специфічну функцію як управління інноваційними ризиками;

- підвищення інвестиційних ризиків проектів. У портфелі інноваційних проектів переважають середньострокові і особливо довгострокові проекти. Доводиться шукати більш ризикових інвесторів. Перед керуючою системою даної організації з'являється якісно новий об'єкт управління – інноваційно-інвестиційний проект;

- посилення потоку змін в організації в зв'язку з інноваційною реструктуризацією. Потоки стратегічних змін слід поєднувати зі стабільними поточними виробничими процесами. Потрібно забезпечити поєднання інтересів і узгодження рішень стратегічного, науково-технічного, фінансового, виробничого, і маркетингового менеджменту [4, с.28].

Підводячи підсумки, необхідно визначити, що інноваційна діяльність є необхідним компонентом політики підприємства, без якого воно приречене на руйнування. Інноваційна діяльність в різних секторах економіки, так само має свої специфічні характеристики.

1. Інноваційний шлях розвитку – єдиний можливий напрямок забезпечення конкурентоспроможності підприємств в сучасних умовах. Тож з метою підвищення конкурентоспроможності вітчизняної продукції на світових ринках

збуту та з огляду на сировинне спрямування експорту українських товаровиробників необхідними є швидка переорієнтація на нові технології та поступове оновлення основних виробничих фондів підприємств.

2. Зростання обсягів фінансування інноваційної сфери повинно супроводжуватися розробкою власних інноваційних проектів з подальшим їх впровадженням, а не зводиться до безрезультатного витрачання коштів.

3. Держава повинна сприяти зацікавленості підприємств у впровадженні інновацій шляхом створення відповідних умов – чітке законодавче регулювання інноваційної діяльності, надання «податкових канікул» для підприємств, державне фінансування тощо.

4. Необхідною умовою переходу на інноваційний шлях розвитку є затвердження на державному рівні плану фінансування інноваційного сектору економіки з чітким розмежуванням обсягів фінансування за окремими видами інноваційної діяльності.

Використана література:

1. Балабанов И. Т. Инновационный менеджмент. Санкт-Петербург : Питер, 2000. 208 с.

2. Гриньов А. В. Оцінка інноваційного потенціалу підприємства. *Проблеми науки*. Київ : УкрНТЕІ. 2003. № 12. С. 12–17.

3. Андрушків Б. М., Мельник Л. М., Малюта Л. Я. Стратегічне управління інноваційним розвитком підприємства : навч. посіб. Тернопіль : ТНТУ, 2010. 278 с.

4. Агарков С. А., Кузнецова Е. С., Грязнова М. О. Инновационный менеджмент и государственная инновационная политика : учеб. пособие. М. : Академия естествознания, 2011. 266 с.

Управління інноваційним розвитком регіону

Лісніченко О. О., здобувач другого рівня вищої освіти спеціальності
«Публічне управління та адміністрування»

Козирєва О. В., д.е.н., проф., зав. кафедри менеджменту і публічного
адміністрування Національного фармацевтичного університету
yakakos74@gmail.com

Економічний розвиток провідних країн світу у теперішній час в більшій мірі залежить не від наявності, обсягів і рівня освоєння матеріальних виробничих ресурсів, фінансів і використовуваних земель, а від наявності та рівня інноваційних розробок, а також інтенсивності їх впровадження в національному господарстві. Перехід до інноваційного типу економіки має величезне значення для загального розвитку національного господарства.

Національний промисловий сектор має освоїти практику обміну високими технологіями і впровадження інновацій, що є широко розвиненим в Європі. Для цього потрібна нова конкурентна стратегія.